

Arbetet är i full gång, till sommaren ska vardagsrummet bli klart, sen är det bara övervåningen kvar att renovera i Joakim och Ingelas drömhushus vid havet.

Ett livsverk tar form i Kärrsvik

Text Anna Wahlstéen Foto Curt-Robert Lindqvist

Det skulle ha blivit deras livs drömresa till Australien. I stället blev det ett hus och ett renoveringsprojekt som nu går in på sitt tionde år. Ingela Svensson och Joakim Gustavsson valde att satsa all sin tid och energi på en framtid i Kärrsvik.

Ingela med barnen Ebba och Ellen.

När Lagerbladet hälsar på Ingela Svensson och Joakim Gustavsson i deras hus i Kärrsvik ligger havet fortfarande stilla och fruset. Våren har inte hittat hit ännu. Men huset, det saknar varken ljus eller värme. Stora spröjsade fönster bjuder generöst in den bleka vintersolen. Och värmen, ja, den både känns och hörs från den sprakande kökskaminen.

I andra änden av köket har Ebba, 2 år, och Ellen, 3,5 år, intagit soffgruppen. Leken är i full gång. Inte ens glassen som mamma Ingela nyss försett tjejnerna med hindrar dem från att leka tittut bakom soffan.

– Så här har vi det från sju på morgonen till sju på kvällen, skrattar Joakim

menande. Så fort jag ska göra något är de här små grynen med mig, det är i stort sett omöjligt att jobba när barnen är vakna.

Jobb, ja, det mesta i paret Svensson/Gustavssons liv handlar om jobb. Båda två arbetar heltid, Joakim på bruket i Figeholm och Ingela som strålskyddstekniker på Clab. Och så renoverar de hemma.

Övervåning kvar

Just nu är det vardagsrummet som är mest angeläget. Det är hit soffgruppen från köket ska flytta så snart det är klart. Alldeles vid ingången till vardagsrummet står ett vackert gammalt träskåp. Och bakom det en dubbelsäng.

Lek och mys i soffan hos Ingela och Joakim.

“Vi skulle aldrig ha renoverat huset om vi hade vetat hur illa det var.”

– Vi sover i vardagsrummet och Ellen och Ebba sover i farstun, säger Ingela och brister ut i ett varmt klingande skratt när hon inser hur tokigt det låter.

– Vi har ju hela övervåningen kvar att bygga och där ska det bli tre sovrum och ett badrum.

Egentligen började hela den här familjesagan med en resa till Australien. Eller snarare en resa som aldrig blev av. Allting var bestämt och resrutten planerad in i minsta detalj. Drömresan skulle äntligen bli verklighet. Men så hittade Ingela ett hus på internet och alla planer vändes upp och ner. För Joakim, som alltid drömt om att bo vid vattnet, fanns ingen återvändo.

– Det här huset skulle vi ha, det bara var så. Vi fick ställa in hela resan och sen dess har vi inte haft tid att resa någonstans, berättar Joakim.

– Jo förresten, vi var i Tallin i höstas, bara Ingela och jag. Det var första gången vi var borta sedan 1997 då vi köpte huset.

Sedan dess har de ägnat all sin tid och energi åt det som nästan kommit att bli ett livsverk. De började renovera stugan på tomten. Ganska snart lämnade de lägenheten i stan för gott och flyttade in i den 23 kvadratmeter stora gäststugan. Där bodde de i fyra år.

– Det var jobbigast på vintern, när vi hängde av oss jackorna var det fullt. Och så var det möss inne, vi tog säkert trettio möss första vintern vi bodde där, berättar Ingela.

Under tiden rev de den lada som stått nere vid vattnet och byggde upp den på nytt, fast den här gången blev det en snickarverkstad. Därefter tog de itu med huset.

Obehagliga överraskningar

I början gick allt som det var tänkt. Skorstenen och taket byttes och nytt tegel lades på huset.

Sen kom överraskningarna.

“Vi bygger för att bo här i framtiden, oavsett om det byggs ett slutförvar eller inte.”

Köket är egentligen det enda rummet som är helt färdigt i huset. Inredningsstilen är gammaldags men funktionen är helt modern. Vedkaminen ger både värme och en hemtrevlig stämning när Ingela och barnen umgås vid köksön.

Ellen och Ebba lägger pussel i köket.

– Vi hade bara tänkt byta golven och sätta upp lite panel på väggarna, men det blev lite mer, ler Ingela.

Det visade sig snart att golvet var ruttet, bjälklaget var inte mycket att ha och samma sak gällde husets stomme en bra bit upp på väggarna. Nu var det inte någon liten enkel renovering längre, nu var det ett jätteprojekt vars slutdatum ingen av dem ens vågade gissa.

– Om vi inte hade bytt taket först, skulle det ha blivit en fotogenrenovering. Då hade vi eldat upp det och byggt nytt, säger Joakim.

I stället blev det ett gediget renoveringshantverk utfört av Ingela och Joakim själva. Släkt och vänner har hjälpt till en del men Joakim har varit byggmästare under hela projektet. Med ett undantag: då huset skulle förlängas med fyra meter kallades snickare in.

– Man får ju känslor för ett hus när man gör det själv. Ta golvet här i köket till exempel, jag vet ju nästan exakt var jag högg tallen som vi gjorde golvplankorna av, säger Joakim.

Platsundersökning i närheten

Ingela och Joakim har valt att bygga sin framtid på en plats som inom tio år kan-

ske står i ett helt annat ljus. Någon kilometer från Kärrsvik, i Laxemarområdet, pågår SKB:s platsundersökning. Kanske blir det där som slutförvaret för använt kärnbränsle kommer att byggas. Men det är inget som skulle ändra Ingelas och Joakims framtidsplaner.

– Vi visste ju det när vi flyttade hit så det blir ju inte någon överraskning i så fall, säger Ingela och får medhåll av Joakim.

– Att bo granne med ett slutförvar är inga bekymmer för oss, vi har ju redan kärnkraftverket så nära, och det känns i så fall farligare än ett slutförvar, säger Joakim som samtidigt tycker att det borde satsas mer pengar och forskning på att ta reda på mer om andra sätt att ta hand om avfallet.

Enligt SKB:s tidtabell ska slutförvaret stå klart om sisådär tio år. Kanske sträcker sig Ingelas och Joakims projekt lika långt, men det är det ingen som vet. De har själva ingen tidsplanering för sitt bygge. Vardagsrummet ska bli klart till sommaren, och därefter är det bara att jobba på med resten.

– Man sover gott på nätterna, det är en sak som är säker, säger Joakim med ett leende.